

TÉMA:

NA CESTU MI SVÍTÍ SLOVO TVÉ

Čtete Bibli, tam to všechno je; úvodník	Marie Medková	2
Berojský žid – náš vzor ; biblické nakopnutí	J. F. Pechar	4
Na cestu mi svítí slovo tvé		
• Čti a rozuměj (čili jak číst Bibli)	Marie Medková	5
• Vyblí bibli!	Ester Hubená	7
Kempování ve Strmilově; zpráva	připravila M. Medková	10
Já & ty; komiks	Jana Turecká	12
Všeho chuť	M. Medková, J. F. Pechar	
Architektura hliněných nádob; zázraky za zraky	Martin Kučera	16
Big Bang&Big Beat, Má hlad nebo je umělec?; e–bulvy	různí	17
My evangelíci jsme trochu autisti	rozhovor s J. Hájkem	18
Ticho; duchovní povzbuzeníčka	Marie Medková	20
Vlčkovicefest 2011; uchu pro potěchu	Kolja Ivaskiv	21
Dobře utajená mládež; v síti	Petr Pospíšil	22
I didn't want to leave this place that I love; blogosphere	Megan	23
Shakespeare a jeviště svět; recenze	Tereza Hýsková	24
12 z Ruska; recenze	Petr Pospíšil	25
Všimli jsme si	Olcha Richterová	26
EA Praha běžela pro Afriku	Marie Medková	27

Autor obálky: Daniela Toulová

Foto na str. 3: Daniel Ort

ČTĚTE BIBLI, TAM TO VŠECHNO JE

Marie Medková

Jak uhasit žízeň po životě.
Kde najít smysl života.
Co je v životě nejdůležitější.
Čeho se vyvarovat.
Volání z existenciálních životních situací.
Inspirace.
Útěcha.
Kárání.
Čemu dát v životě přednost.
Co přežije věky a co nestojí za námahu.

To všechno najdete v Bibli. Na světě je spousta knih a některé stojí za přečtení vícekrát.

Bible mezi takové knihy bezpochyby patří. Inspiraci, životní hodnoty a potravu pro život víry můžeme získávat i z jiných knih. A je moc dobře, pokud to děláme. Bůh k nám může bez pochyby promlouvat i skrze ně. Ale skrze Bibli promlouvá častěji a zřejměji. Nejspíš proto, že biblické texty shromažďují příběhy dění mezi člověkem - a případně dalším člověkem - a Bohem. Taky proto, že se nevyhýbají nepříjemným tématům a jdou na dřev. Přejeme vám, abyste si k ní - aspoň dvakrát za týden - našli cestu.

Vaše redakce

**HOŘKOSLADCE
KAROLÍNA KAMBERSKÁ**

Nebeskej kameraman
všechny si nás točí
Nemá cenu retušovat
ubřečený oči

Snažim se mluvit pravdu
já vim že lhát se nemá
Ale abych nikdy nezalhala
musela bych bejt němá

Ale já se nezlobim
že všechno nejde hladce
Ty nejlepší věci chutnaj
hořkosladce

Nebeskej kameraman
pěkně všechno sčítá
A když si moc fandim
hned za slovo mě chytá

A dává těžší testy
a připomíná resty
a má rád když se směju
a neuhejbám z cesty

Ale já se nezlobim
že všechno nejde hladce
Ty nejlepší věci chutnaj
hořkosladce

BEROJSKÝ ŽID – NÁŠ VZOR

Jaroslav F. Pechar

Čtení Sk 17(1–12)

Pavel v Beroji nejspíš začal stejně, jako kdekoli jinde – v synagoze vyprávěl o Ježíši jako naplnění starozákonních proroctví. A židé v Beroji to vzali vážně a každý den zkoumali v Písmu, jestli to tak je. Některá proroctví známe dobře – Izajáš (7,14) o narození „Boha s námi“ Zacharijáš (9,9) o králi na oslátku (naplnilo se o Květné neděli)... Pojďme se podívat, co dalšího jim tak nejspíš mohl Pavel říkat.

Určitě začal Velikonocemi. Pro židy je to největší svátek a všichni věděli, že při nich je zabíjen beránek bez vady (Ex 12,3-6). Tady Pavel vyprávěl o Ježíši, dokonalém „beránku Božím, který snímá hříchy světa“ (J 1,29; 1K 5,7). Mnoho velikonočních motivů najdeme v 22. žalmu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Ž 22,2) říká Ježíš na kříži (Mt 27,46). Prorokované posměšky okolostojících (Ž 22,7-9) se doslovně naplňují (L 23,35; Mt 27,39; Mt 27,43), podobně jako žízeň a probodění rukou i nohou (Ž 22,16-17 → J 19,28). „Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv“ (Ž 22,19) naplnili vojáci pod křížem (Mt 27,35). V jiném žalmu čteme o žluči i octu (Ž 69,22 → Mt 27,34), ale nekončí to bezútešně. Žalmista říká: „...o tvém jménu budu vyprávět svým bratrům, ve shromáždění tě budu chválit“ (Ž 22,23) a Ježíš se s přáteli skutečně sešel a čteme i o té Boží oslavě ve společenství (Lk 24,30).

Známa je 53. kapitola Izajáše. „Byl mu dán hrob se svévolníky, s bohatčem smrt našel“ (Iz 53,9) – Ježíš byl ukřižován spolu se zločinci (Mt 27,38), pohřben byl však do hrobky bohatého muže (Mt 27,57-60). Prorok Zacharijáš mluvil o prodeji za 30 stříbrných (Za 11,12 → Mt 26,14-15), i o jejich pohození (Za 11,13 → Mt 27,3-6). O vzkříšení z mrtvých mluvil Bůh skrze Davida: „Bůh nezanechá Jeho duši v hrobě, aniž dopustí svatému Světu vidět porušení.“ (Ž 16,10). Již za Ježíšova pozemského života se ale naplňovala mnohá místa z Písma. Prorokované odcizení s rodinou a smrt pro horlivost pro Boha (Ž 69,9-10) trefně popisuje Kristovy pocity ve vztahu ke své vlastní rodině (J 7,3-5; Mt 12,47-49) a verš o horlivosti je přímo citován u J 2,17.

Takovéto texty si tedy berojští četli a přemýšleli, jestli se skutečně na Ježíši naplnilo proroctví, které Bůh řekl Mojžíšovi: „Povolám vám proroka jako jsi ty!“ (Dt 18,18), které cituje ve svém kázání apoštol Petr (Sk 3,22-23).

Zůstal nám „berojský odkaz“ – nenechat za sebe Bibli vykládat druhé. Poslechnout si jejich výklad, ale pak sám zkoumat, jestli tomu tak, jak farář káže, teolog píše či spolu-mládežník vykládá. Jestli se totiž tahle všechna proroctví naplnila, tak můžeme čekat naplnění i dalších. Známe ta o znameních posledních časů, všechny ty hladomory, války, zemětřesení, kázání evangelia všem národům... Je tu ale třeba i proroctví o tom, že lidé budou cestovat z místa na místo, hledat pravdu, ale zbytečně (Am 8,11-12) či proroctví říkající, že přes tyto zmatky se poznání rozmnoží (Da 12,4). Nu a pak jsou tu ta, která říkají, že Ježíš znovu přijde ne již jako pokorné a milé dítě v jeslích, ale jako mocný Král králů a Pán pánů, kterým je. (J 14,3, Lk 21,27). Jestli se tohle má každou chvíli naplnit, tak by to na náš život mělo mít nějaký vliv. ■

ČTI A ROZUMĚJ (ČILI JAK ČÍST BIBLI)

Marie Medková

Bible promlouvá ke každému člověku do jeho situace a života. Je stále aktuální, navzdory starodávnému datu sepsání. Říká se, že by se měla znovu překládat minimálně jednou za generaci, tj. jednou za 20 let. To aby byla jazykově a pojmově srozumitelná. Přesto se ledaskde užívají staříčké verze a čtenáři na ně nedají dopustit. Pro jedny moc těžká, pro druhé barbarská, pro třetí inspirativní, pro čtvrté vodítko životem,... Bible je mnohovrstevná kniha. Nedivte se, že se mnozí ptají: Jak Bibli číst?

Učte se soustředit. Na čtení je dobré mít klid a pravidelný čas, oboje usnadní soustředění.

Čti pokorně

Zkuste číst text tak, jako byste ho v životě neviděli a neslyšeli. A nikdy nečtete Bibli jako důkazový materiál ke svým domněnkám o víře.

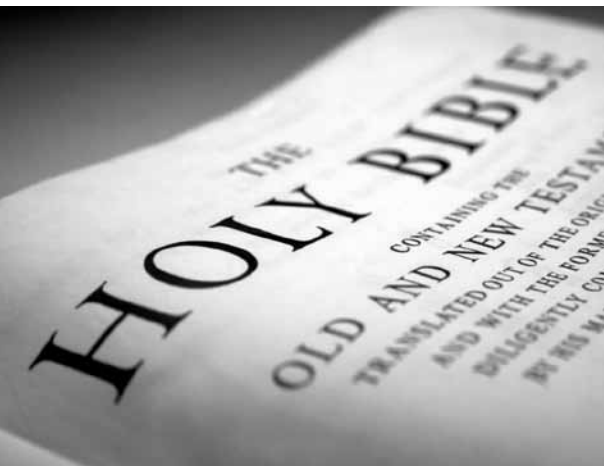
Člověk má tendenci vytrhovat věci z kontextu a přehlížet, co se nehodí. Myslete i na kontext tématu nebo příběhu. Pokud si nevíte rady, jak textu rozumět, vezmete si k ruce knížky o dobovém pozadí biblických časů. Mnoho věcí v Bibli je dobově podmíněno.

TICHO

Nechte si čas nad „ticho“ na textem. Je to čas, kdy samy přicházejí podněty. Nechte si čas na „rozhovor“ s textem. Souhlaste, hádejte se, diskutujte, přemýšlejte.

Kde začít

Obvykle doporučuji začít v Novém zákoně Evangelium podle Marka. Je to „nejstručnější“ evangelium uspořádané chronologicky. Evangelium podle Matouše vypráví příběhy detailněji, Evangelium podle Jana už přidává příběhy navíc. Také má jinou posloupnost vyprávění. Proto je dobré mít už chronologickou představu z předchozích. Po těchto třech přichází na řadu Evangelium podle Lukáše a Skutky apoštolské. Je to nejmladší Evangelium a navazuje na něj vyprávění o první církvi. Pokud jste dočetli až sem, navrhuji skočit do Starého zákona, a to hned na začátek. Pět knih Mojžíšových (Leviticus čtete spíš zvlášť), Jozue, Soudců, 1. a 2. Samuelova, 1. a 2. Královská v tomto pořadí vám utvoří obraz o strastech a radostech Božího lidu. A pak to, co zbývá.

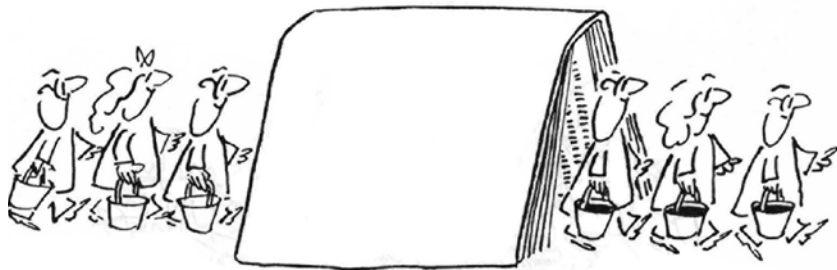
Začít modlitbou

Proste o porozumění textu - jeho hlavnímu směru, ale třeba i jednotlivostem. Modlete se o pokoru vůči textu, abyste nevládali do textu svá předporozumění.

Proste o vedení a schopnost přijmout Boží oslovení a konkrétní impuls do tvého života. Myslete i na to, abyste se učili žít to, co přijmete.

Pomalinku, pomalu

Čtete pozorně. Nebojte se přečíst si oddíl vícekrát. Čtete pomalu. Verš po verši. Vraťte se, pokud si uvědomíte, že jste chvíli nevnímali.

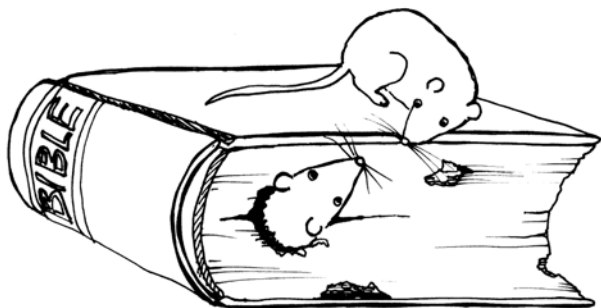
Kdy číst

Zkoušejte, co vám bude nejlépe vyhovovat. Záleží na vašem rozvrhu i době, kdy jste "nejčerstvější". Ideálně si vyberte denní dobu, kterou budete týden zkoušet, a uvidíte, zda je vhodná.

Možností je mnoho. Výhoda ranního čtení je, že si text nesete do zbytku dne. Je to ovšem velká výhoda. Nevýhodou je, že jste omezení časem odchodu do školy nebo do práce. Takže pokud si chcete k oddílu přečíst víc, musíte to odložit na odpoledne. Večerní čtení není omezené časem. Člověk ale může být unavený a potřebuje se před spaním spíš zklidnit, než rozjet mozek na plné obrátky. Už naši dědové a babičky věděli, že před spaním je lepší číst nebo si notovat žalmy.

TIPY KE ČTENÍ BIBLE

- začni s Novým zákonem
- čti kontinuálně (celé knihy)
- čti menší úseky
- čti pomalu
- zkus si jedním slovem/větou vyjádřit, o čem přečtené bylo
- uvědomuj si kontext (co je „před“ a „za“)
- uvědom si souvislosti (kde jsi o tom četl)
- dělej si poznámky
- když něčemu nerozumíš, přečti si oddíl znovu
- najdi si k textu výklad
- s nejasnostmi zajdi za rodiči, za staršími mládežníky nebo za farářem

Právě se prokousávám Ezechielem!

Kresby na str. 6 a 7. převzaty z knihy Bible v kresbách, Ivan Steiger, komiks myši Lydie Férová

Kdo zná sklepačkou scénku o Bibli, ví, že název článku se vztahuje k jednomu z problematických rysů Bible, a to že „podpis chybí“. To by nás třeba při čtení ani zas tak trápit nemuselo, nicméně s tím vyvstává i otázka, kdo je vlastně vlastníkem autorských práv Bible? Kdo nám autorizuje překlady z originálních jazyků a kdo řekne, který je ten „správný“?

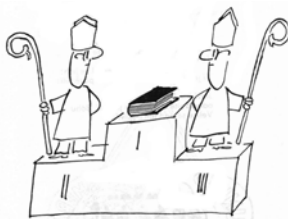
Zmatení jazyků

Překlady Bible jsou zapeklitou věcí. Podle profesora a teologa Jana Hellera každý překlad vždycky znamená výklad. Nelze překládat slovo od slova, ale když je překlad příliš volný, tak se obsah může ztrácet. Podstatné je, aby byla myšlenka zachována. S takovými problémy se setkává i překladatel beletrie či návodů na použití mixéru. Potíž s Bibli nastává kvůli jazykům, kterými byla sepsána. Hebrejšтина (Starý zákon) je semitským jazykem, který má jiné mluvnické kategorie než evropské jazyky. Novozákonní řečtina je zase do značné míry ovlivněna hebrejštinou, protože ti, kdo psali Nový zákon, sice psali a mluvili řecky, ale mysleli hebrejsky. A tak je třeba za jejich řečtinou objevit hebrejské myšlení. Jak říkal pan Heller, „největší problém při překladu Bible je v tom, jak tlumočit správným způsobem to, co dělá Bibli Bibli, to jest touhu, aby Bible sama nám byla živým oslovením. Překládat Bibli znamená vždycky doufat v Boží pomoc, ne jen tehdy, kdy překládám, nýbrž i tehdy, kdy se bude ten překlad číst.“

Je líbo audio?

Bible nebo její některá část byla přeložena na již do téměř 2500 jazyků. To je už slušná suma, zvlášť když v téměř každém jazyce

existuje několik různých překladů. V čem naopak biblický překlad zaostává, je přepis Bible do Braillova písma – Bible pro nevidomé existují zatím jen asi ve 30 jazycích. Navíc je tisk takové bible velmi obtížný a nákladný vzhledem k tomu, že velikost jedné Bible v Braillově písmu čítá 34 velkých svazků. Většina knih české bible v Braillově písmu se dá zapůjčit v v diakonickém středisku pro zrakově postižené, kde se nachází braillovská a zvuková knihovna. Audio bible je dalším prostředkem, který může pomoci nevidomým i nepříliš čtivým individuům. Pro unavené oči existuje dramatizované čtení Nového zákona v ekumenickém překladu i Bible 21. Pokud ale vaši prarodiče luští drobná písmena biblických veršů pod lupou a nemají „uši k slyšení“, můžete jim třeba přijít vhod Kniha žalmů vytištěná velkým písmem.

Online Bible

A co Bible na internetu? Tam se jí daří velmi dobře, můžete najít spoustu online překladů, jen si musíte dát pozor na kvalitu. Zaručenými adresami jsou kralický překlad na Bible.cz, ekumenický na Biblenet.cz a nová Bible 21.cz. Pro porovnání překladů v různých jazycích vám výborně poslouží Bibleserver.com. Pokud chcete mít Bibli vždycky u sebe, můžete si do mobilu stáhnout celou knihu jako aplikaci. Bez nabíječky, připojení k internetu nebo zásobené knihovny vám ale Bible může stejně někdy chybět. To už pak zbývá jediný zdroj – dobrá paměť! Tak začněte trénovat...

Zdroje:

<http://www.dumbible.cz/>

<http://szp.diakoniecce.cz/>

<http://granosalis.cz/modules.php?name=News&file=article&sid=5678> ■

JAKÝ PŘEKLAD ČTETE A JAK ČASTO MÁTE BIBLI V RUCI?

David Navara, nejlepší český šachista

Používám Bibli v překladu podle ekumenického vydání z roku 1985, která byla vydána Českou biblickou společností. Na cestách leckdy dávám přednost náhražkám, mezi něž patří gedeonské kapesní vydání Nového zákona. Bibli obvykle otevřu jen párkrát do měsíce. Je to škoda, protože v Písmu lze při správném čtení najít cenné návody pro cestu životem i zdroj útěchy v obtížných situacích..

káte, že je více verzí českého překladu? A který je potom ten správný? Pokud ho nemáme, pořídím si ho...

Linda Fernandez Saez tanečnice, choreografka

Čtu si v Bibli 21..velmi často :). a nebo si nasadím sluchátka a poslouchám tak Bibli zachumlaná v peřině.. to mě hodně baví :)

Věřím, že Boží Slovo je prostě zázračné...je mi pravdou a světlem na každém kroku... v každém rozhodnutí... vše tak prozáří a věci jsou mnohem jasnější i když se předtím tvářily jinak. A hlavně představa toho, že Slovo je milostný dopis napsán Bohem..nám..jeho dětem...je prostě NEJVÍC

Petr Šilar, senátor

Bibli čtu tak jedenkrát týdně. Dříve častěji společně s pomůckami / Na každý den /. Zvykl jsem si na ekumenický překlad, ale stále častěji se vracím ke kralickému překladu. Zvláště u známých textů je to libozvučnější a slavnostnější.

Šimon Keller, student osmiletého gymnasia

Ekumenickou, většinou 2. týdně (v neděli a na náboženství).

Mírek Dušín, vedoucí Rychlých Šípů

Jistě. Doma máme asi 4 různé překlady. V knihovně máme překlad anglický, německý, francouzský. Pokud si vzpomínám dobře, otec dostal loni k Vánocům dokonce Vulgatu - překlad do latiny, jsou tam velmi povedené repliky iluminací. Co se týká mě osobně, rozumím nejlépe zatím tomu překladu českému. Ří-

PhD. Grace Davie profesorka sociologie a filozofie

Používám různé překlady bible pro různé účely, podle toho, jestli se chci poučit, nebo být inspirována. Na to první jsou lepší moderní překlady, pro to druhé se víc hodí tradiční překlady. Letos slavíme v Anglii čtyřsté výročí Bible krále Jakuba (poprvé vyšla v roce 1611) - příhodná připomínka toho, jak významný je tento text pro anglickou kulturu.

Ten český... ekumenický i kralický jednou denně.

Karolína, 18 let

Čtu ekumenický překlad a strašně málo kdy, nevím proč (ze své pozice si říkám, že se v bibli vlastně budu hrabat celý život).

Kolja, 19 let

Většinou čtu ekumenický překlad. Bibli mám bohužel v ruce docela málokdy, většinou asi tak 2 – 3 x do měsíce, pokud jsem na nějaké křesťany pořádané akci, tak mnohem vícekrát.)

Zuzka, 20 let

Český ekumenický překlad, 1993 (ČBS). Svou Bibli v současné době minimálně jednou týdně (bohužel). K biblickým textům z jiných biblí a knih (i internetu) se dostávám však častěji, minimálně obden.

David, 24 let

Bibli chci mít, snad i mívám, ne toliko v ruce, nýbrž především v hlavě, a to každý den, máje za to, že u studenta bohosloví ani jinak být nemůže. Žlástě pak ve formě k rozjímaní určených čtení z Bible na každý den, v modlitbě opakovaných textů, které člověk umí z paměti, ovšem též jako zbásněné či zhudebněné biblické texty anebo zase jejich odborné výklady neb kázání na ně. Pokud jde o užívané překlady, jsem zvláště vděčen za moudrý a vzácný počín, jímž je Synoptické vydání soukromě milované Kralické bible spolu s veřejně a pracovním užívaným Ekumenickým překladem, ježto mi umožňuje trvalé, často také zábavné, srovnávání obou vrcholů překladatelského umu a zručnosti českých bohoslovců. U postele však mívám položenou rovněž latinskou Vulgatu, neboť právě tento historický poklad i skvost mám za vlastní Bibli české reformace, na což jakožto evangelíci, žel, občas zapomínáme a není nám to právě ke cti. Vzhledem ke svému proklamovanému konfesionalismu užívám se zvláštní libostí ještě německého překladu svého koryfeje Luthera, základní to Bible reformace německé.

Matouš, 22 let

Když čtu Bibli v češtině, tak čtu ekumenický překlad, ale velice často čtu bibli v jiných jazycích – dlouho ve francouzštině, teď momentálně v angličtině. Zlepšuju si tak mé jazykové znalosti a více mě to oslovuje, protože jsem nucena nad tím více přemýšlet. Teď momentálně čtu každé ráno hesla Jednoty bratrské v angličtině.

Jana, 30 let

Čtu většinou starou dobrou Kraličku – Nový zákon spolu s žalmy v kapesním vydání se snažím číst denně cestou do práce. Na nočním stolku mám ještě zrcadlové vydání Kraličky spolu s ekumenickým překladem a řecký Nový zákon v zrcadle s Vulgátou, ale oba výtisky jsou dost zaprášené... Ještě rád poslouchám (a zpívám) žalmy v podání Oborohu (ekumenický překlad) a úplně nejradši mám čtení bible v kostele u Martina ve Zdi (také většinou ČEP).

Jan, 31 let

Čtu ekumenický, ale málo. V současnosti jsou pro mě motivací ke čtení moje děti. Ráda bych jim něco předala a zjišťuji, jak žalostně málo toho znám, nemluvě o správném pozorování textu.

Eva, 35 let

KEMPOVÁNÍ VE STRMILOVĚ

připravila M. Medková, foto M. Richterová, J. Nezbeda

v divadle hodně znamená skupinová dynamika

na výletě

Tanec - divadlo - film - Bible a čaj a východ. Jak to souvisí? Tohle všechno a ještě mnoho dalších programů jste mohli zažít. Pokud jste byli v polovině července na kempu mládeže ve Strmilově. Ne-li, můžete si o něm aspoň přečíst.

Čtyři hesla na úvodu značí čtyři dílny. Jednu z nich si člověk vybral při přihlašování a na kempu jí dal dost času. Taneční dílna pod vedením Jany Lintimetrové se věnovala street dance a jazz dance. Divadelníci se s Janou Křenkovou učili vnímat sebe i druhé, mluvit a hrát. Do narození filmu od početí po "dítě" se více než aktivně zapojili účastníci filmové dílny v čele s Lubošem Michálkem. Jiří Mrázek zas prováděl své posluchače biblickými podobenstvími. Hlavu plnou myšlenek jim pak odlehčovali Sandra Silná (Zálabová) a Jarda Pechar třeba povídáním o čaji s praktickými ukázkami.

Mezi dopoledním a odpoledním blokem dílen jste si mohli vybrat z krátkých programků: třeba ochutnávku bojového umění, výuku na různé harmoniky, flétny či strunné nástroje, výrobu náušnic z organzy, návštěva tkalcovny a pražírny kávy nebo něco úplně jiného. Večer nabídli třeba ochutnávku dílen, do kterých jste se nepřihlásili, cestopis z Nicaragui, koncert písničkářky Žofie Kabelkové.

Celý program byl zarámován biblickými zamyšleními a v neděli kemp skončil bohoslužbami v místním kostelíku.

Na kemp dorazili - díky finační podpoře z celocírkevní sbírky - i čtyři krajani z Ukrajiny - Dyma, Jarda, Jana a Ola. Týden s rodilými mluvčími rozhodně prospěl jejich češtině i k navázání kontaktů. Co na kempu vzniklo najdete na <http://kemp.semcr.cz>.

je libo hůl?

bohoslužby doprovází kempová kapela

fotografie postaru

O kempu

Sandra Silná, lektorka tematické dílny

S účastníky kempu se mi pracovalo velmi dobře, byla to relativně malá skupina, takže snad každý měl možnost se rozpovídat, pokud ho něco zaujalo, říct svůj názor. Taky doufám, že o tom, co jsme během tří společných sezení probrali, budou třeba účastníci dál sami přemýšlet. Výhodou určitě bylo, že si účastníci předem vybrali, že chtějí na tematický blok přijít, a tak snad potom nebyli zaskočení a nenudili se během programu. S tím souvisí i to, co mě asi nejvíc překvapilo - že účastníci brali témata vážně a byli celkem ochotní se zapojit do diskuze a do práce. Taky mě překvapilo, jak dobře byla zorganizovaná a vybařená čajovna :-))

Honza z Prahy

Když ses na kemp hlásil, znal jsi někoho, kdo se tam taky chystal?

Popravdě řečeno jen tebe a další 2-3 lidi z předchozích setkání, jinak nic.

Co jsi tam od rána do večera dělal?

Užíval si :)... Mohl jsem poznat a vyzkoušet si různá řemesla jak z filmu (viz. kamera, scénář, střih, režie, hraní), tak spousty dalších zajímavých tvůrčích prací. Zkrátka jsem se nenudil a večer jsem byl příjemně unaven, s dobrými pocity. Šlo vidět, že každý instruktor ví, o čem mluví, a co učí, i to je velký přínos.

Co se ti nelíbilo?

No v podstatě nemám jedinou nepodstatnou výtku až na postel, ale i bez ní jsem se naučil spát i na tvrdším :) Takže vlastně vše bylo fajn a těším se na další ročník, a doufám že program i lidé budou takový jako ti letos.

Rutka z Předhradí (autorka fotografie vlevo nahoře)

Když ses na kemp hlásila, znala jsi někoho, kdo se tam taky chystal?

Znala jsem vlastně většinu biblicko-tematické dílny, kam jsem se přihlásila, a některé organizátory. Ale někteří lidé neznali nikoho nebo dva tři lidi, se kterými přijeli.

Co jsi tam od rána do večera dělala?

Dopoledne jsem měla svou dílnu s Jirkou Mrázkem a po obědě jsem si mohla vybrat z různých programů. Nadchlo mě focení se zrcadlovkou a následně vyvolávání fotek v temné komoře. Taky se mi líbil geocaching. Odpoledne jsem šla zase na svou dílnu se Sandrou Silnou nebo Jardou Pecharem.

Co se ti nelíbilo?

Program byl moc plný. Nejvíc jsme žili v těch skupinkách a nebyl zas tak velký prostor se setkávat. Chyběly mi společné hry, kde bychom se mohli víc promíchat a poznat, a prožít kemp jako jedno společenství.

dokonalá recyklace

Co tě na dílně dostalo? Adam, Havířov (film)

Nejvic mě bavilo natáčení s Lubošem - byl fakt skvělý. A samozřejmě i ostatní vedoucí byli skvělí. Děcka taky byli skvělá a velmi mile mě překvapila ochota některých vedoucích.

Terka, Mariánky (divadlo)

Dělali jsme blbosti a brali jsme je vážně. To jsem vůbec nečekala. Třeba jsme běhali a hráli koně - jako malé děti. Tak to mě asi tak dostalo.

Lukáš, Nošovice (tanec)

Na dílně mne dostal jednak zápal všech zúčastněných, bylo vidět, že tam jsou rádi a že je tančení baví. Taky bych si nepomyšlel, kolik se toho dá za pět dnů stihnout natrénovat, navíc v počtu 18 lidí. A v neposlední řadě jsem objevil několik nových svalů.

Dan, Oslavička (biblicko-tematická)

Přednášejcí na mě hluboce zapůsobil tím, jak měl vše připravené, ale přitom vůbec nepotřeboval nahlížet do pomocných papírů. Nechávalo se hodně prostoru pro diskuse a vlastní zpracování textu.

zahlobání

natáčení filmu

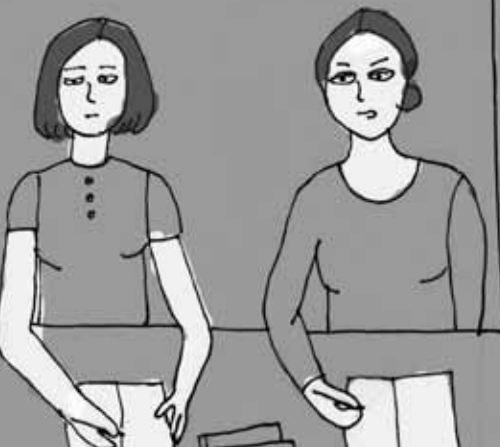
JÁ TU FILOSOFII
PROSTĚ NENAVIDÍM!

TOHLE ČÍST
JE ZA TREST!

ABSOLUTNĚ
MĚ
TO
NEBAVÍ!

AHOJ, POŘÁDA'ME V PÁTEK TAKOVÝ
KROVĚK SE ČTENÍM ARISTOTELA,
NECHCEŠ TAKY PŘIJÍT?

NO JASNĚ!

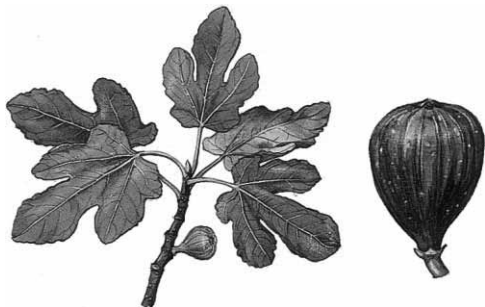

S JIRKOU A VILÍKEM NA LOVU ZELENÉHO BOBŘÍKA J. F. Pechar

To se takhle jednou Jirka a Vilík naučili cestovat časem. Jestli vám ta jména nic neříkají, tak jste nejspíš nečetli knihu „Hoši od Bobří řeky“. Každopádně se tito dva hoši rozhodli i v nečekaných podmínkách přesunu do biblických časů a míst lovit bobříky – a zrovna byl před nimi bobřík zelený, bobřík květin. Pojďme tedy s nimi sledovat, jestli 30 palestinských rostlin poznají.

Začnou jednoduše – zajdou na pole, kde zlátné ječmen a brzy bude zralá i pšenice. Poznají i len, čočku, na zahrádkách a políčkách místních obyvatel zahlédli hořčici, okurky, melouny, pórek, cibule, česnek. Víno se také dost dobře splést nedá, hlídač vinice zrovna odpočívá ve stínu vzrostlého fíkovníku a ten se také počítá. Už mají tučť rostlin – vypadá to nadějně.

Zpátky na stromy!

fíkovník

na řadě olivovník, moruše, datlová palma a jabloň normální i ta, co plodí jablka granátová neboli marhaník. Á – támhle se někdo pokouší pěstovat kadidlovník! Nejspíš ale bude mít smůlu, protože tomu se lépe daří ještě víc na jihu a se skořicovníkem to dopadne stejně Tady budou odkázání stále na dovoz, ale Jirka a Vilík mají další tučť.

Když už viděli fíkovník, budou pokračovat se stromy. Fíkovník není jen jeden, jsou tu i drobné „pláné“ fíky sykomory, které v Egyptě měli spíš kvůli lehkému stavebnímu dřevu, než na plody. Když už je řeč o dřevě tak ale na prvním místě musí být jmenován cedr a hned po něm dub. S mandloní či ořešákem se už přesouváme opět ke stromům, které jsou zajímavé i svým ovocem, takže pak je

Najdi "zmarilku Jidášovu"

zmarilka Jidášova

Už je ze všeho toho stromoví bolí za krkem, tak raději skloní hlavy a budou koukat po bylinách. V tom vedru bude dobré zajít k vodě. To by bylo, aby tam ten půltučet do třicítky nenašli. Proderou se rákosovou houštinou a ejhle – leknín! Také by si šlo hrát na písáře, protože tu roste i šáchor papírodárný, neboli papyrus. Podél břehu vrby a jasany, ale mnohem více zaujmou datlové palmy. Už chtěli pryč od stromů, ale – Vilík jáásá, protože zahlédl zmarilku Jidášovu. Nesplete si ji, protože jí květy rostou rovnou také přímo z kmene. Půltučet je dosažen, třicet rostlin je tu.

mandragora

Myrta nebo jablíčka lásky

Ale to byste neznali Vílka s Jirkou, aby se zastavili, když nemusí. Řekli si, že ještě tučet přidají. Ve vodě vidí puškvorec. A co třeba aloe – to by je maminka hnala, tak ráda má mastičku, která je z ní vyrobena. Sestřenice, která se před týdnem vdávala, by se jistě zlobila, kdyby zapomněli na myrtu a lilii a její muž zase miluje mátový čaj. Třeba by mohla zkusit „jablíčka lásky“, ale jestli opravdu jde o mandragoru, tak by to možná nebyl tak dobrý nápad – je jedovatá, podobně jako pryšec. To už je lepší vrátit se někam k lidským obydlím a podívat se ještě jednou na ty zahrádky a políčka, jestli se něco nenajde. A jistě že ano – v zahrádce kmín a kopr a na poli proso a špalda! Ba i toho šafránu se najde – ale skutečně „jako šafránu“.

Ještě by tu mohli být dlouho. Vědci napočítali na území Izraele 2867 druhů rostlin! Kolik z těch, co poznali Jirka a Vílík, znáte vy a víte, kde se o nich mluví v Bibli? ■

sudoku

•	1			•			
					1	3	•
					6		2
	•						•
		2	3	•	9	4	
							6
6			4				
	•	1	•				
				2		•	5

1. počet dcer Lábana (Genesis 29)
2. 7+2
3. počet evangelií + 1
4. počet evangelií
5. počet knih Mojžíšových
6. počet dní odpočinku (Genesis 2)
7. počet osob Trojice
8. počet malomocných, kteří nepoděkovali (Ev. podle Lukáše 17)
9. počet hubených krav z Josefova snu (Genesis 41)

ZAJÍMAVOSTI O B/BIBLI

Ester Hubená

Čteš Bibli nebo bibli? Psát velké nebo malé písmeno? Obojí je možné! Podle Pravidel českého pravopisu se bible píše s malým písmenem, ale můžete napsat velké, chcete-li vyjádřit úctu k posvátnému předmětu. Neutrální je tedy psaní s malým písmenem, psaní Bible s velkým B už vyjadřuje osobní postoj pisatele. A kdy v každém případě velké písmeno nepsat? Na Googlu najdete třeba "bibli ladění bicích nástrojů", "bibli moderního bodyguarda" či "satanskou bibli".

Jedete v létě na vodu nebo někam do přírody? Zaručeně se vám bude hodit "nepromokavá bible". Bible do nepohody, která obsahuje Nový zákon v ekumenickém překladu, je díky speciální úpravě stran, vazby i obálky voděodolná. Tak šup do knihkupectví!

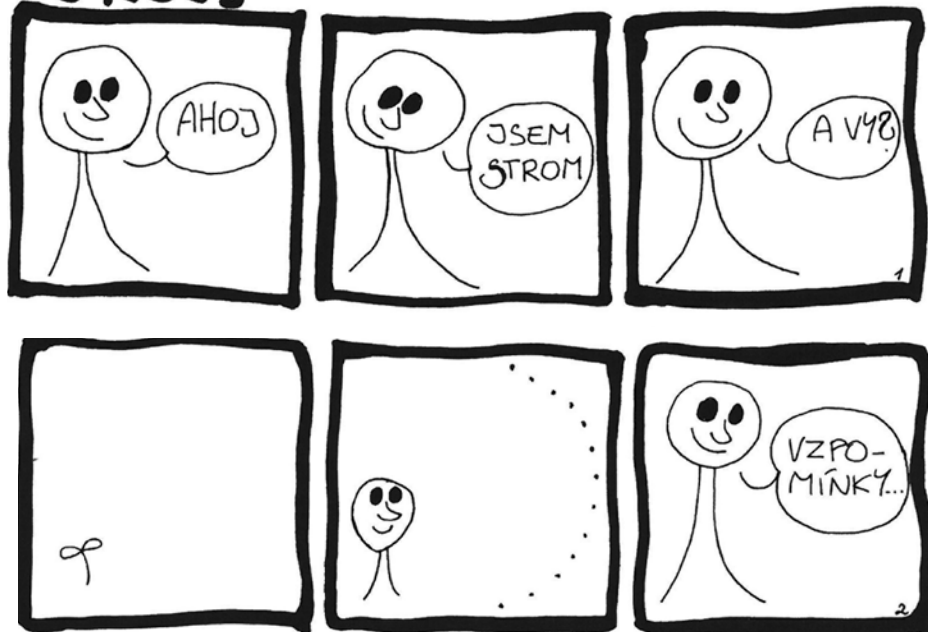
Nejmenší Bibli, tzv. nanobibli, vytvořil Izraelský technologický institut v roce 2007. Jde pouze o starozákonní část, kniha v hebrejštině obsahuje 308 428 slov a vešla se na čip velký jako hlavička od špendlíku.

Naopak největší Bible pochází již z roku 1930, kdy ji vytiskl pan Wyanaiz z Los Angeles. Kniha má 8048 stran a váží 1.094 libry, což je téměř 500 kilogramů!

I v Čechách máme jeden biblický rekord. Pan Soviš z Brna sepsal nejdelší chronologii biblických událostí ze Starého zákona, je zapsána ručně na 12,25 metru dlouhém papírovém svitku.

Nejčastěji kradenou knihou ve světových knihovnách je Guinnessova kniha rekordů, hned za ní je bible. ■

STROM

ARCHITEKTURA HLINĚNÝCH NÁDOB

Martin Kučera

Figle a vylepšení stavby těla můžou architekti lidem závidět. I jejich budovy mají být uvnitř prostorné, zvenčí však co nejmenší. Energetické nároky minimální, ale pevnost konstrukce maximální. Kolegové z ČVUT si můžou o některých vymoženostech nechat jen zdát...

Stabilní základy, navíc odpružené, získal člověk nožní klenbou. Vzpřímený postoj mnohem více zatížil nohu a ta musela reagovat.

Obloukovitě tvarování plošky tak umožní pevnější postoj, tlumí nárazy a dodá impuls k odrazu. (Podobně jako prohnutí běžek.)

Na vzpřímení těla reagovala i páteř. Více se zakřivila, zádové svaly na ni upnuté se chůzí vyvinuly a zpětně udržují páteř v typickém tvaru. Nejenže se tak zvyšuje pružnost těla, ale výrazně se zlepší pevnost páteře, protože oblouk je pevnější než tyč. (Tančící dům to ví.) Daní za chůzi po dvou je protažení a zúžení pánve, nešikovná změna poznaná zvláště ženami při porodu.

Známa jsou překvapivá čísla, kolikrát že všechny cévy obtáčejí zeměkouli. Každý vnitřní kout těla je co nejdokonaleji a neješetrněji uzpůsoben, aby měl nějakou funkci. Nejlépe však funkcí několik. Že kost je jen kus hmoty pro oporu? Omyl. Uvnitř kosti, ve dřeni se totiž tvoří krvinky (červené a bílé), chrání měkké struktury (mozek, plíce, srdce mají ochranu nejdůkladnější) a ještě navíc je to zásobárna pro vápenaté a fosforečné ionty (způsobí pevnost), které hrají hlavní úlohu při kontrakci svalů. Stavitelé domů až závidí...vždyť jakoby jejich nosníky zdí vyráběly i třeba olej na mazání výtahu a skladovaly v sobě vodu na zalévání střešního trávníku. Mimochodem mozek je nadnášen mozkomíšním mokem a tudíž asi 30krát lehčí než by byl bez něj. Takových 50g už tělo téměř ani neoznáměná.

Předložte všechny podobné vymoženosti projektantům jako požadavek pro váš nový dům a pošlou vás ze dveří. Nereálné, navíc velká pořizovací cena. A kolik to bude žrát energie!

A jak ta dodávka energie probíhá? Představte si velký mlýnek na maso s vestavěnou myčkou. S veškerým jídlem je totiž naloženo velmi tvrdě. Je rozkládáno na nejmenší stravitelné částice nejen mechanicky (pohyb žaludku, střev – takové ždímání, mletí mezi stěnami trávicího systému, odborně motilita) ale i chemicky. To když je nasazena kyseľina tvrdého kalibru HCL, v žaludku kolem 2 pH. Běžně se vypořádává s bakteriemi, umí ale rozpustit i železné hřebky! Po průchodu tráveniny je vše vyčištěno, vycíděno. A bez vodního kamene. Kalgonit hadr.

I když se někdy architekti chytře snaží inspirovat v přírodní říši (Jan Kaplický tím byl známý), mají stále co dohánět. Napodobit bláznivost a záračnost stavby lidského těla je nejspíš nedosažitelné. Přestože důmyslné, konstrukce jsou ale stále hliněné a nádoby tak křehké. ■

*studie lidského
těla Leonardo
da Vinci*

Má hlad nebo je umělec?

Dostali najíst?

Tato otázka neodbytně tane na mysli při pohledu na fotografii zletního Kempu Strmilov 2011.

„Jídlo je výborné,“ tvrdil nejmenovaný účastník. Nemluvil z něj ale strach? Není tato fotografie volání o pomoc? Jaké byly poměry na kempu mládeže? E-bulvy budou dále pátrat

Toto je exemplář umělecké fotografie. Účastníci se učili fotit a vyvolávat film po staru, na klasické materiály. Je to

Šéfk a kempu Kateřina Erdingerová odporuje našemu podezření

Tento chlapec je pravděpodobně jedním z hlavních postav sitcomu

Big Bang&Big Beat

Nejspíš znáte americký sitcom The Big Bang Theory. Českobratrská církev evangelická se pokouší tajně natočit podobný komerční trhák! E-bulvy ale mají bulvy všude. Natáčení se odehrává v odlehlých hraničních horách ČR - Krkonoších. Krycí název: Bigbítový kurs. Podle podobnosti The Big Bang Theory a Big Beat vidíme, že ČCE není příliš vynalézavá. Jaká je hlavní zápletk a děje? To teprve zjišťujeme. Víme ale již, že se seriál natáčí již několik let a hrající se - krom hlavních rolí seriálů - značně střídají.

MY EVANGELÍCI JSME TROCHU AUTISTI

Jonáš Hájek (*1984) je český básník a hudebník. Vystudoval hudební gymnázium a hudební vědu na FF UK. Hraje na violoncello. V roce 2007 získal za svou sbírku *Suť Cenu Jiřího Ortena*. Jeho otec je matematik Petr Hájek.

Ve Wikipedii stojí, že jsi český básník a hudebník. Čím si víc?

Básníkem, protože hudebníkem už nejsem, skoro nehraju. Muzika mě nicméně živí, pracuju v hudebním nakladatelství.

Čím si chtěl být jako malý kluk?

Večerníčkem a potom detektivem.

Kdy jsi napsal první báseň?

Asi v deseti.

V roce 2007 si získal Ortenovu cenu. Co pro Tebe znamená tohle ocenění?

Významná událost v mém životě, u které jsem dlouho hledal způsob, jakým si jí vážít.

Přeje dnešní doba básníkům víc nebo máň než třeba osmnácté či devatenácté století? Nebo to je stejné?

Jak v čem. V devadesátých letech se mluvilo o úpadku prestiže literatury a v posledních letech se zase mluvilo o tom, že čeští básníci žijí v ghettu.

Prózu jsi nezkoušel?

Zkoušel, zatím to nepřineslo ovoce, ale mám námět.

Čteš své básně svým blízkým?

Na gymplu jsem tím otravoval své spolužáky. Ukazoval jsem jim je a chtěl jsem, aby je hodnotili. Často jsem v nich popisoval třeba jejich charakter. Dodnes mám potřebu, aby si novou báseň někdo přečetl, ale už se tak nevnučuji.

Psal jsi někdy texty k písničkám? Nebo zhudebnil si někdy svou báseň?

Ne, ale jeden hudební skladatel mi řekl, že moje básně jsou tak hudební, že se zhudebnění brání. Pro mě je ta auditivní složka důležitá

- a neskromně řeknu, že to vlastně zhudebňuji tím, že to píšu.

Jsi evangelík z ČCE, jak si k tomu přišel?

Narozením. Když někdo, třeba jako ty, přijde k víře jinou cestou než narozením, tak to bývá cenné a krásné. Ti, co se v tom narodí, jsou někdy ve víře mdlí, protože dětská víra je pro dospělý život nedostatečná. V mém případě to trvalo hrozně dlouho, než jsem našel tu svou cestu, vlastně až do nedávné doby. Ti, co se narodí do věřících rodin to mají svým způsobem těžší.

Mně přijde, že to mají jednodušší, mají za kým jít s dotazy...

Vidíš, tak si možná závidíme ty svoje příběhy. Já jsem tu možnost měl, ale nevyužíval jsem ji. Byl jsem vždy trochu pasivní, nechodil jsem do mládeže a hledal jsem po svém, trochu na zapřenou.

Hledal jsi i někde jinde?

ANO, byl jsem zvědavý na jiné duchovní možnosti. Pro mě byla zajímavá konfrontace s Eliadem. Jeho myšlenka, že starozákonní náboženství do sebe absorbovalo různé mytologie. Nebo brožurka, kterou jsem dostal při návštěvě pražské mešity. Na jednu stranu poukazuje na islámské prvky v Bibli a na druhou se pokouší ukázat, že křesťanství je omyl. Neschopnost oddělit islám od islámského extremismu je největší ostuda dnešní Evropy. Nejvíc věřící si

ale připadám, když mluvím s nevěřícím člověkem, to mám najednou v těch věcech jasno.

Čteš Bibli? Jak často a jaký překlad?

Málo, ale učím v neděle a kvůli ní Bibli otvírám. Mám rád třeba příběh o Balámovi a Balákovvi. U nás v rodině se četla vždycky Kralická, protože je to oblíbený překlad mého otce. Mně na tom tolik nesejde.

Jak si k tomu přišel, že učíš v neděle?

Nebylí lidi. Já pro to asi nejsem nevhodnější kandidát, ale dělám to rád a myslím, že je to pro mě prospěšné. Nevím, jestli koncepce nedělní školy je úplně ideální, čteme starozákonní příběhy plné složitých jmen. Pokaždé je tam nějaký Achašveroš, u kterého říkám dětem, ať si ho proboha nepamatují.

Co pro tebe znamená víra?

Většinou podvědomý korektiv. Já jsem zkusil takový půst naruby – být bez Boha. A přišel jsem na to, že ateisti jsou hrozně odvážní lidé. Ta víra, do které mě to zpátky vymrštilo, je mnohem silnější.

Měl jsi problém mluvit o víře?

Ano, ale už je to lepší. Křesťanství je trochu náboženství výčitek a kromě toho, že se o víře ostýcháme mluvit, je pro nás evangelíky dalším tabu umět si dopřát. Lidé, u nichž převládá kalvínská tradice, mají někdy potíž si udělat radost. Mám dvě výzvy: že ty naše víry by nám neměly hlavně vyčítat a že by nám neměly znemožňovat, abychom se těšili z pobytu na tomhle světě. Tato má osobní kritika mě stejně jako konfrontace s něčím odlišným vrací nazpátek do naší víry. Ano, říkám si, to je ten tvůj grunt, na kterém rosteš.

Chodil jsi do kostela, protože jsi musel, nebo jsi chtěl sám?

Nepřemýšlelo se o tom. Ano, každou neděli se chodilo do kostela. Do nedávna se moje religiozita omezovala na zívání na kruchtě, ale teď to vnímám trochu jinak. Vzhledem k tomu, jaký důraz klademe na slovo a na kázání, kte-

ré tvoří těžiště naší liturgie, je u nás mnohem důležitější než u katolíků, zda ten farář nebo farářka je osobnost a jestli dovede přesvědčit. Na druhou stranu my evangelíci jsme takoví, že až příliš rádi hodnotíme a nímáme se v tom, jestli to bylo dobré. Já jsem si vědom tohohle protivného momentu. Myslím, že bychom v tomhle měli být pokornější, ale i pro mě je hodně důležitý, zda má kazatel dar řeči.

Je nějaký farář, který tě ovlivnil?

Vyrostl jsem na kázáních Blahouše Hájka, teď máme u Klimenta Evu Halamovou, občas káže bratr Kohák. Někdy zatahuju do Kobylis (M. Rejchrt, Erdinger). Pozornostní impotencí jsem nikdy netrpěl ve Strašnicích (Klínecký). Radost mi udělala návštěva z Brna (Kašpar). Asi to mám rád trochu od podlahy. Někdy mi u některých kázání vadí násilná, okatá aktualizace, říkám si, proč by ten příběh nemohl zůstat tak, jak je, proč se v tom stůj co stůj musíme hledat jako v zrcadle? V některých případech je to hrozně naivní.

Jak vnímáš naši církev?

My evangelíci máme být na co hrdí, ale jsme trochu autisti. Někdy je potřebné se vypravit ven a trochu to pustit. Ne proto, abychom honili nové členy do chybějících generací, ale abychom lépe viděli, že nemáme patent na to „být fajn“.

Když píšeš, nebo hraješ, vnímáš nějak Boží blízkost?

Ne, ale dlouho jsem řešil, že u nás je tradice mystického pojetí poezie. Sám jsem měl sklon si poezii trochu zbožšťovat. Otcnul jsem se v situaci, kdy jsem víc věřil poezii, než Bohu. Dnes jsem se tohoto mystického pohledu částečně zbavil a myslím si, že i dnes může umělecky uspět báseň- modlitba nebo báseň o Bohu.

Napsal jsi už nějakou takovou?

To přijde.

foto Ondřej Lipár ■

TICHO

Marie Medková

Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: „V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství.“ Bible, Izajáš 30,15a

Jen tik tak, tik tak, tik tak...

Venku hlas holuba.

V dálce projelo auto.

Dům je veliký a tichý.

Jsem v něm sama.

Ležím na pohovce. Přemýšlím.

Žijeme v rachotu. Obklopují nás lidé a zvuky. Jako poklop. Poklop, kterým nás přiklápí okolí. Ještě častěji my sami. Až nám zalehnou uši a mysl. Pod poklopem se totiž všechno odrazí zpátky a zase tam... Není tu nikdy ticho.

Ticho trochu děsí. Kolikrát si pouštíš empétrojku, aby bylo ticho přehlušeno? Škoda. Ticho znamená čas na svou duši a ducha. Prý musíš mluvit tiše, aby tě bylo slyšet, prý musíš mluvit tiše, abys uslyšel, praví jedna známá píseň. Jenže my nejsme zvyklí slyšet své myšlenky. Natož jim naslouchat a rozmlouvat s nimi. Leccos nám o nás, o našem životě a světě kolem řeknou. A to se mi nemusí vůbec líbit. Nechci přece nic řešit. Ohluším se pro otázky, které nechci slyšet. Pak ale neslyším nic.

Čas na myšlení je důležitý, aby duch měl čas rozpoznávat jemné nuance života a skládat životní zkušenosti do puzzle svého světa a třeba i hledat ztracené dílky. Na procházce se psem nebo v tichém domě. Ticho. Když dokážeme snést ticho vnější, vytvoří se prostor pro ticho v nás. A to si pak můžeme odnést i do rušné tramvaje nebo do továrny. *foto Daniel Ort* ■

VLČKOVICFEST 2011

Kolja Ivaskiv

No, milí čtenáři, jestlipak pamatujete na to, jak jsem se vaše ucho snažil těšit v červnu před prázdninami? Psal jsem o vyjících vlčích Martiny Trchové. Dnes budu ve vyprávění o vlčích pokračovat, ovšem nebudou to vlci nějakého interpreta, nýbrž vlci, kteří zorganizovali festival ve více Vlčkovice, nedaleko Benešova.

Obrovský statek s fungujícím ovčínem, bytovou jednotkou, zámečkem, nedalekým rybníkem, fotbalovým hřištěm zaplnili alternativy chtíví vlci 15. - 17. 7. 2011 a tím se podíleli na již sedmém ročníku benefiční akce **VlčkoviceFest**. Benefice tohoto festiválku spočívá v tom, že vytěžené peníze jdou na byty pro handicapované lidi, kteří sice mohou samostatně žít, ovšem bez každodenní pomoci se stejně neobejdou. Cíl festivalu je tedy primárně pomoc lidem v nouzi. Každopádně k tomuto cíli vede velmi zajímavá a zábavná třídní seance, kterou bych vám rád přiblížil.

Jakožto dobrovolník jsem měl možnost nahlédnout do příprav festivalu a dřív než celá akce vypukne seznámit se s vlčí tlupou, která za tím vším stojí. Ta připravila pro návštěvníky velmi pěkné zázemí. Vnitřní a venkovní bar uspokojoval všechny žíznavce pestrou nabídkou nápojů (pampeliškové a šípkové víno...), filmový stan nabídl široké spektrum dokumentů a artfilmů (i s komentářem některých autorů), kávový stan potěšil kdekerého baristu, jídstan se gurmánsky postaral o základní potřebu všech zúčastněných, sportovní a hooliganské duše si přišly na své v dopoledním fotbalovém turnaji, zámeček poskytuje prostor pro výstavu kdejakého umění... a to jsem na mnoho věcí zapomněl. Zajímavým jevem v organizační tlupě je, že její podstatná část má

(více či méně) vystudované školy s humanitním, sociálním zaměřením a pracuje v sociálním sektoru, což, řekl bych, podstatně podporuje chuť i ve volném čase organizovat benefiční akci, kterou lidem dává prostor myslet na druhé.

Co se týče uchoťšícího programu, byl extravagantní a opravdu těšil. Vypíchnout by se dala balkánská dechovka hraná Švédý - **Discoteca Yugostyle**, dále pak undergroundový **MCH Band**, známí **UŽ jsme doma**, **Vyčůrat a spát**, **Ora et Labora**, **Lajky a další**. Jak vidno, na chuť si zde přijdou posluchači spíše alternativní a punkoví. Stage je postavena v ovčíně, který přes rok normálně obývá houf ovcí (v době festivalu jsou pochopitelně vyhnány na pas-tvu).

Rozhodně více se s projektem seznámíte na www.statekvlckovice.cz. V případě, že vás akce zaujme a chtěli byste se podílet na jeho organizaci dobrovolnictvím (a je opravdu potřebné), můžete rozhodně kontaktovat organizátory a domluvit se.

VlčkoviceFest je jedinečný malebný festival, rozhodně nesrovnatelný se záplavou všech jiných, v létě přádaných festivalů. Prostředí statku, dobrý organizační tým, pestrý program, mnoho možností seberealizace a okolní příroda vytvářejí nezapomenutelného genia loci, vyklidněnou punkovou atmosféru, kdy plnými doušky zakoušíte letní pohodu. ■

DOBŘE UTAJENÁ MLÁDEŽ

Petr Pospíšil

Saky patříte do dobře utajené mládeže nebo se o vás lze snadno dozvědět? Když jsem studoval v Praze, hledal jsem mládež. Na evangnetu. Najít seznam pražských sborů nebylo těžké. U každého sboru jsou alespoň základní informace (obrázek). Ale mládež? Tu jsem hledal marně. Byly tam jen seniorátní mládeže a velká mládež. Dneska na evangnetu najdete mapu mládeží ČCE v celé republice. Adresu má http://www.evangelnet.cz/cce/mapa_mladezi.

Jste tam? Jestli ne, ale chcete, jde to snadno zařídit. Stačí vyplnit kolonku "mládež" u vašeho sboru a mládež se automaticky zobrazí na mapě. To může udělat váš farář nebo někdo, kdo má přístupová práva k evangnetovému účtu vašeho sboru. Nebo napište na spravci@evangelnet.cz.

sudoku

2	■		7	9	1	■		
	3				6	2		
								7
1	5			6		7		4
	■					■		
8		4		7	■			5 2
7			■					
	■	3	6				4	
			4	8	9		■	1

1. Kolikáté přikázání desatera je "Nepokradeš"? (Exodus 20)
2. Kolikátým synem Jáкова je Benjamín? (Exodus 1,1-3)
3. Kolikátým synem Chagity je Adonijáš? (1.Paralipomenon 3)
4. Jaký měsíc začali Ješúa a Zorobábel budovat oltář Bohu? (Ezdráš 3)
5. Jak dlouho už kraloval Achašveroš, když vyhnal svou královnu? (Ester 1)
6. Kolik bylo hubených krav ve faraonově snu? (Genesis 41)
7. Kolik se ztratilo ovcí pasákovi v podobenství? (Matouš 18)
8. Kolik měla Sára synů? (Genesis 21)
9. Kolik dvořanů mělo přivést královnu Vaští? (Ester 1)

I DIDN'T WANT TO LEAVE THIS PLACE THAT I LOVE Megan

Camp this year was different. Maybe it was because before, I was focused on having fun or maybe it was because none of my "friends" were actually there this year (because they are all a year older than me and this was my last year), but this year I was so focused on listening to everything, on actually learning something and actually bringing that beautiful spiritual life back with me, instead of leaving it behind like I always had.

But the simple realization that camp is actually over never quite settles in until you arrive home. And this year, coming home was different. As I walked through the front door, I realized that I wasn't ever going back to camp for another year - all of that was a whole new thought to me. When I close my eyes, I can imagine that I'm there. I can imagine that I hear the voices of my best friends and counselors. But truly, in the end - I'm not there. I'm at home. I know that God makes everything happen

for a reason, and this year, camp was definitely part of his plan. This year I just know it was part of his plan for me to be there. And although I've never been able to pull it off before, I don't want to leave Him there. Sometimes we go to camp and are a 'Christian'. We live for God every second we can. Then, we come home. Sometimes, we don't pull God with us to the other side. We try to do everything on our own. And in the end, we go back to camp again the next year - broken all over again. This year I've come away from camp with many things, but the most important is the realization that God knows what he's doing and as long as I trust him - everything will work out fine. And that is truly a realization that I'm willing to accept.

Megan is an American 9th grader who loves writing, designing blogs, spending time with her friends, and, above all, the Lord and striving to live by his will. You can read her blog, *Borderless*, on

<http://megan-thelifefagirl.blogspot.com/>

VOCABULARY – SLOVNÍČEK

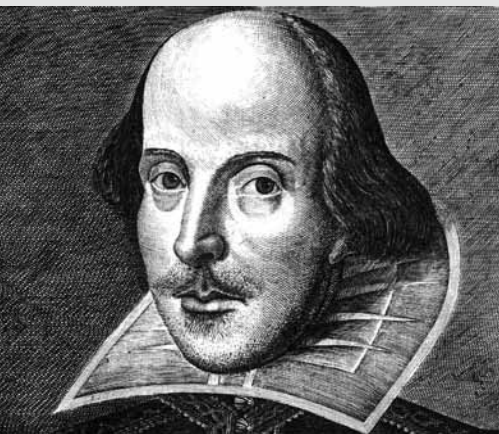
- to focus on** – soustředit se na
- spiritual life** – duchovní život
- to realize** – uvědomit si, zjistit
- to settle in** – usadit se
- counselor** – zde: vedoucí
- definitely** – rozhodně
- to pull off** – zde: dokázat, zvládnout
- broken** – zlomený, polámaný
- all over again** – zase znova od začátku
- it will work out fine** – dopadne to dobře
- I'm willing to accept** – jsem ochotna, připravena přijmout
- 9th grader** – žák(yně) 9. třídy
- to strive** – usilovat

Vybrala Hana Běžáková, foto Megan ■

SHAKESPEARE A JEVIŠTĚ SVĚT

Tereza Hýsková

Budete-li ke knize o Shakespearovi přistupovat pouze jako ke komentáři kompletního vydání Shakespearova díla, čeká vás milé překvapení. Chcete-li čist životopis nejslavnějšího renesančního dramatika, nevyhněte se zklamání. V této více než devítisetstránkové knize nenajdete ani žádné memoárové výlevy typu „jak jsem překládal Shakespeara“, místo toho vás Martin Hilský vtáhne do fascinujícího světa masek, kostýmů a líčidel, světa nesmrtelných příběhů a postav, jejich promluv a dialogů, přiblíží vám autorovu poetiku, jeho myšlení a imaginaci.

V případě této publikace není sousloví „uvedení do kontextu“ pouhou prázdnou frází, ale přímo tématem celé knihy; budete překvapeni, jaké paralely Hilský v Shakespearovi nachází – jak texty vztahuje k sobě navzájem, k jiným literárním dílům i historickým reáliím. S obdivem můžete sledovat, s kolika zdroji a prameny musí být náš přední shakespeareovský překladatel obeznámen, kolik jich musel důkladně prostudovat a při práci zohlednit (publikace je doplněna obsáhlým soupisem literatury a přehledným rejstříkem).

Knihou má být průvodcem po fascinujícím světě Shakespearova díla a napíšu-li, že vás do něj „vtáhne“, nebude to nijak nadsazené. Troufám si říct, že po přečtení si (stejně jako já) seženete dostupné shakespeareovské adaptace a objednáte lístky na aktuální divadelní představení. Knihou se tedy naplnilo přání autora „alespoň částečně přenést na čtenáře pocit dobrodružného hledání smyslu a významu, prožívání při psaní jednotlivých esejů“.

Martin Hilský v úvodu konstatuje, že Shakespearovy texty se citují v rozsahu, s nímž může soutěžit jedině Bible. Nakladatelství Academia samo označuje připravované vydání celého dramatikova díla jako „shakespeareovskou bibli“. Také já si vypůjčím tuto paralelu – Hilského eseje nepřečtete za den nebo týden, ale stejně jako k Bibli se k nim i k Shakespearovi můžete vracet celý život.

Převzato z revue Litenky. (redakčně kráceno)

*Hilský,
Martin:
Shakespeare
a jeviště
svět. Praha:
Academia
2010.
909 stran.*

Strhující detektivka mezi čtyřmi stěnami jedné čečenské školní třídy. V zanebané místnosti, která vypadá jako zrušená tělocvična, zůstanete klidně víc než 2 hodiny filmu. A nepřijde vám to. Chvillemi totiž budete strachem tajit dech. Chvillemi budete napjatí, co přijde. Chvillemi se budete muset smát. Chvillemi se budete zlobit. Ale nudit se nebudete. Film není žádnou novinkou, ale je to etuda – nebo spíš nějaký proměnlivější žánr. Nestárne.

Do jedné třídy poslal režisér Michalkov 12 porotců, kteří mají rozhodnout o životě či smrti čečenského teenagera. Obvinění zní: vražda otčímá – ruského důstojníka. Mezi porotci najdete třeba rasistického taxikáře, lékaře, televizního producenta slabé povahy, člověka, který přežil holocaust, muzikanta, ředitele hřbitova, atd. Dvanáct porotců musí jednohlasně říct: vinen či nevinen. Zdánlivě jednoduché rozhodnutí ale tak snadné není. Není to dáno jen růzností porotců – pocházejí z různých prostředí, etnik a jsou různého vzdělání. I skutečnost se může přetvářet a být nahlížena z různých úhlů. Lze se vůbec dobrat pravdy? Muži žertují, diskutují, hádají se, i na nějaký ten šťouchanec dojde, ani rekonstrukci případu se nevyhnou. A do kauzy se postupně, ale nevyhnutelně prolínají jejich osobní příběhy.

Možná znáte podobný námět ve starším zpracování ve filmu Dvanáct rozhněvaných mužů. Nutno říci, že ačkoliv je nápad převzatý, nejde o revival. Michalkov své dílo rozehrál v jiném kontextu a s jinými pointami. Jakými? To odhalte sami. A schválně jestli uhádnete, která z postav je režisér sám.

V době svého vzniku byl film nominován na Oscara za nejlepší zahraniční film, na Zlatého lva na Mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách a u nás se promítal na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech.

12 (2007),
Rusko,
159 min.
Režie: Nikita
Michalkov,
hudba:
Eduard
Nikolajevič
Artemjev.
Žánr: Krimi
/ Drama
/ Thriller
/ Válečný.
Hodnocení
ČSFD:82%.

Chuck Norris se dostane na signály.cz i bez registrace

„A nejen on! Teď se na signály.cz bez registrace dostane i všech 750 000 000 uživatelů Facebooku.“ Takhle začíná propagace webu, který spojuje přes 20 tisíc mladých Čechů hlásících se k nějaké křesťanské církvi. Kdo má účet na Facebooku, může si ho se Signály propojit na jedno kliknutí, a kdo ho nemá, může se na web, který je zatím hodně katolický, ale rád by byl ekumenický, jít podívat a využít seznam akcí, nebo se třeba podívat na blogy. A zjistit, proč zrovna Chuck Norris.

Pojedte do kostela na kole!

Již čtvrtý ročník se koná 18. září. Jeďte, vyfoťte sebe i další cyklováhačičky bohoslužeb a fotky pošlete na kontakt uvedený zde: <http://dokostelanakole.cz/>.

Další víkend se bude v Praze konat velká „cykloslavnost“ ve městě – sdružení Auto-mat a zelenamapa.cz zvou na Velkou podzimní cyklojízdu a festival Zažít město jinak. Svištět si po magistrále na bicyklu je totiž fakt jízda, za kterou se jindy platí hodně draze. Nebo si jen tak zajamovat v ulicích... *foto farní sbor Nosislav 2010*

Církevní majetek přispěl za 60 let do státní kasy částkou 150 miliard korun

Joel Ruml, v současné době nejen náš synodní senior, ale i předseda Ekumenické rady církví v ČR, v rozhovoru na aktualne.cz upozorňuje, že stát na církvích za ty roky, kdy užíval zabavený majetek, rozhodně neprodělal. Jde o výpočty Národohospodářského ústavu AV, po kterém je chtěla v r. 2008 Topolánková vláda, a znějí následovně: 220 miliard korun (od r. 1948). Za tu dobu stát církvím vyplatil asi 70 miliard. Čistý zisk – viz titulek.

Ohodnoťte svého pastýře

Němci to můžou udělat jednoduše na <http://hirtenbarometer.de/>. A navzdory protestům ze strany některých církevních představitelů to nemá být bič na nedobré kazatele, ale spíš prostředek dialogu a způsob, jak povzbudit ty, kteří nevědí, jaký sbor či farář je třeba v novém místě bydliště dobrý, a tak radši nechodí nikam.

Hladomor, plundrování, bankrot a Biblický impulz

Takhle vypadaly titulky z konce července a začátku srpna. Somálské ženy, které prošly pouštěm, hořící Londýn, krach eurozóny i USA. Něco přece chybělo – odkaz na <http://biblickyimpulz.cz/>, který umožňuje pozitivní akci. Jeden večer s Bibli, který buď zorganizujete, nebo se ho zúčastníte – v místě studia či bydliště. Vřele doporučíme! I když to nebude na titulních stránkách...

Brněnský seniorát: **17. září bude v Miroslavi volejbalový SOM cup** a o měsíc později **14.–16. října pak podzimní školka** mládeže, taky v Miroslavi. Téma Život v totalitě.

Poděbradský seniorát: 17.–18. září vyjdeme na horu Sion/Kutná Hora 4.–6. listopadu máme seniorátní dny mládeže v Nymburce.
Téma: **Ekumena – Bůh je jen jeden, ale proč tolik církví?**

Nezapomeňte dorazit i s kamarády a kamarádkami do **Jihlavy 30. 9.–2. 10. 2011**. Nebude tu sraz hazardních hráčů, ale věřících a hledajících mladých lidí. Lidí hledajících odpověď na otázku: Je to pro mě příležitost nebo riziko? **VOKO BERE!** aneb **Příležitosti a rizika v mém životě**.

Seminář pro pracovníky s mládeží čili SEPRAM, který byl plánován na 27.–30.10.2011 se z důvodu klesající poptávky nekoná. Další seminář proběhne v březnu 2012 a bude připraven ve spolupráci se švýcarskými pracovníky s mládeží.

Jihočeský SOM zve na **podzimní seniorátky 2011 v Jindřichově Hradci**. Téma je Oduštění, a to se zrealizuje 11.–13. 11. 2011.

Ve dnech **14. – 16. října 2011** proběhne ekumenické setkání mládeže **Dny důvěry v Olomouci**. Více na www.dnyduvery.cz

zpráva

EA PRAHA BĚŽELA PRO AFRIKU

Marie Medková

Více než aktivně se do projektu Postavme školu v Africe zapojili studentky a studenti pražské Evangelické akademie. Domluvili si totiž sponzora, oblékli běžecké boty a za každým uběhnutým kolečkem navýšili částku pro africkou školu. Celkem „naběhali“ 24 497 Kč v rámci 131 kilometrů, a to v počtu 48 studentů.

Projekt připravil Člověk v tísni ve spolupráci se sdruženími Skaut. Cílem není jen získat peníze, ale také informovat studenty a veřejnost o problematice rozvojových zemí.

Klip z akce je k vidění zde: <http://www.youtube.com/watch?v=3Tm2PoVCLkl>. ■

sjezd-mladeze.evangnet.cz

sjezd-mladeze.evangnet.cz

sjezd-mladeze.evangnet.cz

sjezd-mladeze.evangnet.cz

sjezd-mladeze.evangnet.cz

sjezd-mladeze.evangnet.cz

VYSTŘIHNĚ SI LOGO A POZVI SVÉ PRÁTELE NA SJEZD MLÁDEŽE

BRATRSTVO

roč. 52/2011
číslo 7

Bratrstvo, evangelický časopis pro mládež.

Vydává Synodní rada Českobratrské církve evangelické.

Grafický návrh: O. Fikejs, sazba a technická redakce: Jitka Čechová

Adresa redakce a administrace: Jungmannova 9, 111 21 Praha 1,

e-mail: bratrstvo@e-cirkev.cz, tel: 224999273

Stránky na internetu: <http://bratrstvo.evangnet.cz>

Celoroční předplatné 200,- Kč, jednotlivé číslo 20,- Kč. Vychází 10x ročně.

Tiskne Družstvo Opus V.D.I., Praha 6. Přídělené registrační číslo MK ČR 092.